

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.] Ministeren ikke føler sig krænkede herover, og at Landbrugsministeren vil være villig til at meddele saadanne yderligere Oplysninger Sagen vedrørende, som man maatte være interesseret i at faa ud over min Redegørelse. En Del Enkeltheder vil den højtæredede Landbrugsminister sikkert kunne give mere udførlige Oplysninger om end jeg, idet jeg ikke har deltaget i alle de Forhandlinger, der selvsagt er gaaet forud for den Ordning, der er truffet ved de udfærdigede Bekendtgørelser.

Det siger sig selv, at jeg som Handelsminister har fulgt og fortsat følger Tørve-spørgsmaalet med den allerstørste Interesse, idet den indenlandske Brændselsituation jo tjener til Supplering af vore Brændsels-tilførsler og sammen med disse er af afgørende Betydning for Dækningen af Befolkningens Brændselsbehov og for en væsentlig Del ogsaa for Opretholdelsen af Industriproduktionen. Landbrugsministeren, med hvem jeg har talt om Forespørgselen og den Adresse, der er givet den, har været af den Opfattelse, at det vilde være rigtigt, at jeg besvarede Forespørgselen, naar den nu engang er stillet til mig, og jeg skal derfor efter Aftale med Landbrugsministeren give en Redegørelse for de Spørgsmaal, der omfattes af den foreliggende Forespørgsel, ligesom jeg gerne vil benytte den Lejlighed, der nu engang er givet mig, til at fremsætte nogle orienterende Bemærkninger angaaende Brændselsituationen, saaledes som den tegner sig i Øjeblikket.

De gældende Maksimalpriser paa Tørv hviler, som jeg nævnte før, paa Landbrugsministeriets Bekendtgørelse af 30. Januar i Aar med tilhørende Ændringsbekendtgørelse af 18. April, og den daglige Administration af hele Tørveordningen foretages af Landbrugsministeriets Tørvekontor. Forud for Udfærdigelsen af Forskrifterne om Tørveproduktion og om Priserne paa Tørv har der selvsagt fundet en Række Forhandlinger Sted, som er ført dels af Landbrugsministeriet og dels af Priskontrolraadet og Brændselsnævnet. Ved en Del, men ogsaa kun ved en Del af disse Forhandlinger, har Handelsministeriet som stærkt interesseret ogsaa været repræsenteret. I øvrigt har alle de interesserede haft Lejlighed til at deltage i Forhandlingerne, og jeg nævner i første Række de 3 direkte interesserede Grupper, nemlig Producenterne, de handlende og Forbrugerne. Ved de førte Forhandlinger har der fundet en grundig og alsidig Belysning Sted af alle relevante Forhold, og ved Udformningen af Bekendtgørelsens mange

Regler, herunder Reglerne om Tørvepriserne Fastsættelse, er der fra de kompetente Myndigheders Side foretaget en nøgtern og objektiv Afvejelse af alle i Betragtning kommende Hensyn. Man vil sikkert fra alle Sider kunne give Tilslutning til, at det afgørende Synspunkt ved Fastsættelsen af den Pris, der skal betales Producenterne for Tørv, har maattet være det at finde en Pris, der paa den ene Side muliggør en lønnende Produktion og paa den anden Side af Hensyn til Forbrugerne ikke er højere end nødvendigt. Det siger sig selv, at det ikke er let paa et Omraade som det foreliggende, hvor saa mange specielle og forskelligartede Forhold og Betingelser foreligger, at finde frem til en Pris, der tilfredsstiller alle Parter. For Myndighederne har det selvsagt været nødvendigt at have for Øje, at den Pris, der fastsættes, gør det muligt for Producenterne at faa en rimelig Fortjeneste, saaledes at de faar det fornødne Incitament til og virkelig Interesse i at fremstille saa mange og saa gode Tørv som muligt, men samtidig har, som jeg nævnte før, Forbrugernes Interesse maattet afvejes i Forbindelse med Prisspørgsmaalet.

Jeg erindrer i denne Forbindelse om, at Tørveprisen til en vis Grad maa ses i Forhold til Prisen paa det udenlandske Brændsel, et Forhold, der er af særlig Vigtighed, naar henses til, at visse Dele af Befolkningen, nemlig den Del af Landets Borgere, der bor uden for Byerne, er henvist til alene at benytte indenlandsk Brændsel.

Endelig erindrer jeg om et Hensyn af mere generel Karakter, nemlig Hensynet til Prisniveauet og dets Udvikling. Alle vil vist kunne forstaa, at en urimelig høj Pris paa Tørv vil kunne øve en meget uheldig Virkning paa Prisniveauet og skabe Risiko for, at vi mister det Herredømme over Prisniveauet, der nu i Hovedsagen er naaet paa de fleste Omraader af større Vigtighed.

Ved Fastsættelsen af Tørvepriserne for Tørvesæsonen 1942 har man naturligvis som Udgangspunkt benyttet Tørveordningen for Aaret 1941, idet man samtidig byggede paa de Erfaringer, der var indvundet i Løbet af den Tørvesæson, der netop var overstaaet. Det vil erindres, at Spørgsmaalet om Tørvepriserne Størrelse var Genstand for megen Drøftelse og Omtale i Pressen under Ordningens Tilrettelæggelse, og ogsaa da Bestemmelserne var blevet endeligt fastlagt ved Bekendtgørelsen af 30. Januar, fremkom der Kritik af de fastsatte Priser.

Jeg tillægger det ikke praktisk Interesse nu at komme ind paa en nærmere Gennemgang af alle de Argumenter og Synspunkter,